

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจในการปฏิบัติงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการทำงานของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านความพึงพอใจในการปฏิบัติงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แสดงความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจงานการปฏิบัติงานส่งเสริมปศุสัตว์ กับลักษณะส่วนบุคคลของสัตวแพทย์อำเภอ

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับของแรงจูงใจในการทำงานกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอ

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะของสัตวแพทย์อำเภอ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

การศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้เป็นสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน ได้แก่ สัตวแพทย์อำเภอในจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา และแม่ฮ่องสอน ซึ่งเก็บข้อมูลได้ จำนวน 118 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถจำแนกข้อมูลตามตัวแปรอิสระได้ดังนี้ คือ อายุ สถานภาพการสมรส สมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับตำแหน่ง ความดีความชอบกรณี พิเศษ เงินเดือนและค่าบิลที่รับผิดชอบ ซึ่งสามารถนำเสนอการวิเคราะห์ในรูปแบบของการพรรณาคความเรียง (Descriptive) ประกอบตาราง ดังนี้

1. อายุ

สัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน ทั้งหมด 118 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 39 ปี คิดเป็น ร้อยละ 68.64 รองลงมาคืออายุระหว่าง 23 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.81 และมีอายุระหว่าง 40-48 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.54 สัตวแพทย์อำเภอมียุมากที่สุดคือ 48 ปี ส่วนอายุน้อยที่สุดคือ 23 ปี อายุเฉลี่ย 31.09 ปี และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 3.57 ตามตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของสัตว์แพทย์อำเภอ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
23-30	34	28.81
31-39	81	68.64
32-48	3	2.54
รวม	118	100

อายุต่ำสุด 23 ปี

อายุเฉลี่ย 31.09

อายุสูงสุด 48 ปี

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.57

2. สถานภาพการสมรส

สัตว์แพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนจำนวน 118 คน ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 72 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 27.1 และมีสถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง ร้อยละ 0.80 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 ตามตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของสัตว์แพทย์อำเภอ จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	32	27.10
สมรส	85	72.00
หม้าย/หย่าร้าง	1	0.80
รวม	118	100

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.45

3. สมาชิกในครอบครัว

สัตว์แพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน 118 คน ปรากฏว่า สัตวแพทย์อำเภอส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 2 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 , รองลงมา มีจำนวนสมาชิก 1 คน หรืออยู่คนเดียวคิดเป็นร้อยละ 25.4 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูงสุด 6 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยที่สุด 1 คนหรืออยู่คนเดียว จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 2.53 คน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.25 ตามตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของสัตว์แพทย์อำเภอ จำแนกตามสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	30	25.4
2	31	26.3
3	30	25.4
4	20	16.9
5	5	4.2
6	2	1.7
รวม	118	100

จำนวนสมาชิกในครอบครัวสูงสุด 6 คน   จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 2.53 คน

จำนวนสมาชิกในครอบครัวต่ำสุด 1 คน   ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.25

4. ระดับการศึกษา

สัตว์แพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนจำนวน 118 คน มีระดับการศึกษาสูงสุด คือ ระดับปริญญาโท และมีระดับการศึกษาต่ำสุดคือระดับปวส. สัตวแพทย์อำเภอมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี (ปวส. โรงเรียนสัตวแพทย์) ร้อยละ 50 ระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 4.3 และสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 1.7 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.5 ตามตาราง 5

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสัตวแพทย์อำเภอ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนคน	ร้อยละ
ปวส.	59	50
ปริญญาตรี	57	48.3
ปริญญาตรีขึ้นไป	2	1.7
รวม	118	100

ระดับการศึกษาสูงสุด : ปริญญาโท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน : 0.5

ระดับการศึกษาต่ำสุด : ปวส. (โรงเรียนสัตวแพทย์)

5. ระยะเวลาในการทำงาน

สัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนจำนวน 118 คน ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานนาน 7 - 12 ปี ร้อยละ 39.83 , รองลงมาสัตวแพทย์อำเภอมีระยะเวลาในการทำงาน 19 - 23 ปี ร้อยละ 38.14 สัตวแพทย์อำเภอมีระยะเวลาในการทำงานมากที่สุด คือ 23 ปี ระยะเวลาที่ทำงานน้อยที่สุด คือ 1 ปี มีระยะเวลาในการทำงานโดยเฉลี่ย 20 ปี มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 6.14 ตามตาราง 6

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของสัตวแพทย์อำเภอ จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ระยะเวลาในการทำงาน (ปี)	จำนวนคน	ร้อยละ
1 - 6	15	12.6
7 - 12	47	39.83
13 - 18	11	9.32
19 - 23	45	38.14
รวม	118	100

ระยะเวลาในการทำงานมากที่สุด 23 ปี ระยะเวลาในการทำงานเฉลี่ย 20 ปี

ระยะเวลาในการทำงานน้อยที่สุด 1 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.14

6. ระดับตำแหน่ง

สัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนจำนวน 118 คน ส่วนใหญ่มีระดับตำแหน่งซึ่งเป็นสัตวแพทย์อำเภอระดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมาสัตวแพทย์อำเภอมีระดับตำแหน่งเป็นระดับ 5 คิดเป็นร้อยละ 30 สัตวแพทย์อำเภอมีระดับตำแหน่งสูงสุดคือ ระดับ 6 ส่วนระดับตำแหน่งต่ำสุด คือระดับ 2 ระดับตำแหน่งของสัตวแพทย์อำเภอโดยเฉลี่ย คือ ระดับ 4 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.87 ตามตาราง 7

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของสัตวแพทย์อำเภอ จำแนกตามระดับตำแหน่ง

ระดับตำแหน่ง	จำนวนคน	ร้อยละ
2	10	8.5
3	10	8.50
4	61	51.70
5	36	30.50
6	1	0.80
รวม	118	100

ระดับตำแหน่งสูงสุด : ระดับ 6   ระดับตำแหน่งเฉลี่ย 4.07

ระดับตำแหน่งต่ำสุด : ระดับ 2   ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87

7. ความดีความชอบกรณีพิเศษ

สัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 118 คน ส่วนใหญ่ได้รับความดีความชอบกรณีพิเศษ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.2 รองลงมาสัตวแพทย์อำเภอไม่เคยได้รับความดีความชอบกรณีพิเศษ ร้อยละ 30.25 โดยสัตวแพทย์อำเภอได้รับความดีความชอบกรณีพิเศษสูงสุด 4 ครั้ง ได้รับความดีความชอบกรณีพิเศษเฉลี่ย 1 ครั้ง และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.90 ตามตาราง 8

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของสัตว์แพทย์อำเภอ จำแนกตามความดีความชอบกรณีพิเศษ

ความดีความชอบกรณีพิเศษ (ครั้ง)	จำนวนคน	ร้อยละ
ไม่เคยได้รับความดีความชอบกรณีพิเศษ	36	30.25
1	51	43.2
2	25	21.2
3	4	3.4
4	2	1.7
รวม	118	100

ความดีความชอบกรณีพิเศษสูงสุด 4 ครั้ง   ได้รับความดีความชอบกรณีพิเศษเฉลี่ย 1.03 ครั้ง
ความดีความชอบกรณีพิเศษต่ำสุด 0 ครั้ง   ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90

8. เงินเดือน

สัตว์แพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนจำนวน 118 คน ส่วนใหญ่ได้รับเงินเดือนอยู่ในช่วง 7,001 - 9,490 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.52 รองลงมาเป็นผู้ที่ได้รับเงินเดือนอยู่ในช่วง 4,510 - 7,000 บาทเป็นร้อยละ 25.42 บาท ผู้ได้รับเงินเดือนสูงสุดคือ 11,980 บาท ผู้ได้รับเงินเดือนต่ำสุด คือ 4,510 บาทได้รับเงินเดือนเฉลี่ย 7,687.71 บาท และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1,409.51ตามตาราง 9

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของสัตว์แพทย์อำเภอ จำแนกตามเงินเดือน

ระดับเงินเดือน (บาท)	จำนวนคน	ร้อยละ
4,510 - 7,000	30	25.42
7,001 - 9,490	82	69.52
9,491 - 11,980	6	5.1
รวม	118	100

เงินเดือนสูงสุด 11,980 บาท

เงินเดือนเฉลี่ย 7,687.71 บาท

เงินเดือนต่ำสุด 4,510 บาท

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,409.51

9. จำนวนตำบลที่รับผิดชอบ

สัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนจำนวน 118 คน ส่วนใหญ่มีตำบลที่รับผิดชอบ 1 - 6 ตำบล คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมา มีตำบลที่รับผิดชอบ 7 - 12 ตำบล โดยมีจำนวนตำบลที่รับผิดชอบสูงสุดคือ 13ตำบล จำนวนตำบลที่รับผิดชอบน้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับผิดชอบตำบลใดเลย เนื่องจากต้องประจำการในแผนกงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมปศุสัตว์ ค่าเฉลี่ยของจำนวนตำบลที่สัตวแพทย์อำเภอรับผิดชอบ คือ 7.19 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 3.85 ตามตาราง 10

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของสัตวแพทย์อำเภอ จำแนกตามตำบลที่รับผิดชอบ

จำนวนตำบลที่รับผิดชอบ	จำนวนคน	ร้อยละ
ไม่มีตำบลที่รับผิดชอบ	2	1.7
1 - 6	57	48.3
7 - 12	43	36.44
13 - 17	16	13.56
รวม	118	100

ตำบลที่รับผิดชอบสูงสุด	13 ตำบล	ตำบลที่รับผิดชอบเฉลี่ย	7.19
ตำบลที่รับผิดชอบต่ำสุด	ไม่มีตำบลที่รับผิดชอบ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.85

10. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

สัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนจำนวน 118 คน ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 19 - 23 ปี ร้อยละ 47.46 , รองลงมาสัตวแพทย์อำเภอระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 7 - 12 ปี ร้อยละ 35.59 สัตวแพทย์อำเภอมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมากที่สุด คือ 23 ปี ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งน้อยที่สุด คือ 1 ปี ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งโดยเฉลี่ย 8.14 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 5.13 ตามตาราง 11

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของสัตวแพทย์อำเภอ จำแนกตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง (ปี)	จำนวนคน	ร้อยละ
1 - 6	56	47.46
7 - 12	42	35.59
13 - 18	13	11.02
19 - 23	7	5.93
รวม	118	100

ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมากที่สุด 23 ปี   ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเฉลี่ย 8.14 ปี
 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งน้อยที่สุด 1 ปี   ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.13

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

การนำเสนอข้อมูลของการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ประกอบด้วยข้อมูลวัดเชิงทัศนคติที่เกี่ยวกับ ลักษณะงาน นโยบายและการบริหาร ความก้าวหน้าในการทำงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความรับผิดชอบในหน้าที่ การนิเทศก์งานของผู้บังคับบัญชา และการได้รับการยอมรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

1. เทียบเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของระดับแรงจูงใจในการทำงานของสัตวแพทย์อำเภอที่กำหนดไว้ตั้งแต่ 1คะแนนถึง 5 คะแนนแล้วนำมาตีความดังต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	หมายถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	หมายถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	หมายถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	หมายถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	หมายถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากที่สุด

2. ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน พบว่า สัตวแพทย์อำเภอมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับแรงจูงใจมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.55 ซึ่งมีการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับกับการวัดแรงจูงใจที่ได้กำหนดไว้ (3.41 - 4.20) เท่ากับว่า สัตวแพทย์อำเภอมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากกว่าเกณฑ์ และเมื่อพิจารณาแยกตามประเด็นขององค์ประกอบ

ของแรงจูงใจในการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่สัตวแพทย์อำเภอมีแรงจูงใจในประเด็นลักษณะงานอยู่ในระดับมีแรงจูงใจมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.18 รองลงมาสัตวแพทย์อำเภอมีแรงจูงใจในความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน อยู่ในระดับแรงจูงใจมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.80 นอกจากนี้ การได้รับการยอมรับและการนิเทศงานของผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับแรงจูงใจมากเช่นกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.70 และ 3.58 ตามลำดับ ส่วนแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของสัตวแพทย์อำเภอในด้านนโยบายและการบริหาร , ความก้าวหน้าในการทำงาน และความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ ซึ่งอยู่ในระดับแรงจูงใจปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.34 , 3.12 และ 3.13 ตามลำดับ ตามตาราง 12

ตาราง 12 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของสัตวแพทย์อำเภอ

ลักษณะส่วนบุคคลของ สัตวแพทย์อำเภอ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คำอธิบาย	อันดับ
1. ลักษณะงาน	4.18	0.59	แรงจูงใจมาก	1
2. นโยบายและการบริหาร	3.34	0.72	แรงจูงใจปานกลาง	5
3. ความก้าวหน้าในการทำงาน	3.12	0.70	แรงจูงใจปานกลาง	7
4. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน	3.80	0.77	แรงจูงใจมาก	2
5. ความรับผิดชอบในหน้าที่	3.13	0.52	แรงจูงใจปานกลาง	6
6. การนิเทศงานของผู้บังคับบัญชา	3.58	0.59	แรงจูงใจมาก	4
7. การได้รับการยอมรับ	3.70	0.72	แรงจูงใจมาก	3
รวม	3.55	0.47	แรงจูงใจมาก	

หมายเหตุ การแปลค่าระดับแรงจูงใจในการทำงานของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	หมายถึง แรงจูงใจน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง แรงจูงใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง แรงจูงใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง แรงจูงใจมาก
ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	หมายถึง แรงจูงใจมากที่สุด

ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอ ในเขตภาคเหนือตอนบน

การนำเสนอข้อมูลของการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ประกอบด้วยข้อมูลวัดระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานส่งเสริมปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับ ลักษณะงาน นโยบายและการบริหาร ความก้าวหน้าในการทำงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความรับผิดชอบในหน้าที่ การนิเทศงานของผู้บังคับบัญชา และการได้รับการยอมรับ การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

เทียบเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจในการทำงานของสัตวแพทย์อำเภอที่กำหนดไว้ตั้งแต่ 1 คะแนนถึง 5 คะแนนแล้วนำมาตีความดังต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	หมายถึง ความพึงพอใจมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอ ในเขตภาคเหนือตอนบน พบว่า สัตวแพทย์อำเภอมีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานส่งเสริมปศุสัตว์อยู่ในระดับพึงพอใจปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.98 ซึ่งมีการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับกับการวัดระดับความพึงพอใจที่ได้กำหนดไว้ (2.61 - 3.40) เท่ากับว่าสัตวแพทย์อำเภอมีระดับความพึงพอใจมากกว่าเกณฑ์ และเมื่อพิจารณาแยกตามประเด็นขององค์ประกอบของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน พบว่า ส่วนใหญ่สัตวแพทย์อำเภอมีความพึงพอใจในการพัฒนาสุขภาพสัตว์ และการปรับปรุงอาหารพืชอาหารสัตว์ อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.73 และ 3.52 ตามลำดับ นอกจากนี้สัตวแพทย์อำเภอมีระดับความพึงพอใจในเรื่องของการสำรวจข้อมูลสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า การถ่ายทอดเทคโนโลยี การส่งเสริมโครงการต่างๆ การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31, 3.17, 3.11, 3.05, 2.91 และ 2.81 ส่วนความพึงพอใจในเครื่องมือสนับสนุนการทำงานอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ซึ่งอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 และความพึงพอใจในการส่งเสริมการตลาดนั้นอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.66 ตามตาราง 13

ตาราง 13 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอ

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คำอธิบาย	อันดับ
1. สํารวจข้อมูลสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า	3.31	0.75	พึงพอใจปานกลาง	3
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	2.81	0.97	พึงพอใจปานกลาง	8
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	3.52	0.75	พึงพอใจมาก	2
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	3.73	0.70	พึงพอใจมาก	1
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	3.05	0.81	พึงพอใจปานกลาง	6
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	3.17	0.75	พึงพอใจปานกลาง	4
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสานกับหน่วย งานอื่นๆ	2.91	0.99	พึงพอใจปานกลาง	7
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	3.11	0.77	พึงพอใจปานกลาง	5
9. การส่งเสริมการตลาด	1.66	1.34	พึงพอใจน้อยที่สุด	10
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	2.55	1.34	พึงพอใจน้อย	9
รวม	2.98	0.66	พึงพอใจปานกลาง	

หมายเหตุ การแปลค่าระดับความพึงพอใจของสัตวแพทย์อำเภอ ในเขตภาคเหนือตอนบน

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง ความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจในการส่งเสริมงานปศุสัตว์กับลักษณะส่วนบุคคลของ
สัตวแพทย์อำเภอ

จากสมมติฐานที่ 1 สัตวแพทย์อำเภอในภาคเหนือตอนบนที่มีลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมที่
แตกต่างกันในเรื่อง อายุ สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา ระยะในการทำงาน
ระดับตำแหน่ง ความดีความชอบกรณีพิเศษ เงินเดือน จำนวนตำบลที่รับผิดชอบและระยะเวลาในดำรงตำแหน่ง

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ได้ใช้ค่า t -test ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัว
แปรตามหรือความพึงพอใจในการส่งเสริมงานปศุสัตว์ กับตัวแปรอิสระหรือลักษณะส่วนบุคคลของสัตวแพทย์
อำเภอในด้านต่างๆ คือ พิสูจน์ความแตกต่างที่เป็นไปได้ระหว่างความพึงพอใจในการส่งเสริมปศุสัตว์กับ
คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา ระดับ
ตำแหน่ง ระยะเวลาในการทำงาน ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ความดีความชอบกรณีพิเศษ และ จำนวนตำบล
ที่รับผิดชอบ โดยที่ตัวแปรแต่ละตัวแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ซึ่งมีเกณฑ์การแบ่งแตกต่างกันดังนี้

1. อายุ แบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มอายุมากและอายุน้อย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) เป็นเกณฑ์
2. สถานภาพการสมรส แบ่งกลุ่มออกเป็น กลุ่มโสดและกลุ่มสมรส
3. ระดับการศึกษา แบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มระดับปริญญาตรีขึ้นไปถือว่ามีการศึกษาสูง และต่ำกว่า
ระดับปริญญาตรีถือว่าระดับการศึกษาต่ำ
4. จำนวนสมาชิกในครอบครัว แบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ปลายจำนวน
สมาชิกในครอบครัวน้อย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) เป็นเกณฑ์
5. ระยะเวลาในการทำงาน แบ่งกลุ่มออกเป็น กลุ่มระยะเวลาในการทำงานมาก และกลุ่มระยะเวลาใน
การทำงานน้อย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) เป็นเกณฑ์
6. ระดับตำแหน่ง แบ่งกลุ่มออกเป็น กลุ่มระดับตำแหน่งสูง และกลุ่มระดับตำแหน่งต่ำ โดยใช้ค่าเฉลี่ย
ใน (mean) เป็นเกณฑ์
7. ความดีความชอบกรณีพิเศษ แบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มที่ได้ 2 ชั้นและกลุ่มผู้ที่ไม่เคยได้ 2 ชั้น หรือได้รับ
ความดีความชอบกรณีพิเศษชั้นเดียวมาตลอด
8. เงินเดือน แบ่งกลุ่มออกเป็น กลุ่มเงินเดือนมากและกลุ่มเงินเดือนน้อย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) เป็น
เกณฑ์
9. ตำบลที่รับผิดชอบในการทำงาน แบ่งกลุ่มออกเป็น จำนวนตำบลที่รับผิดชอบในการทำงานมากและ
จำนวนตำบลที่รับผิดชอบในการทำงานน้อย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) เป็นเกณฑ์

10. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง แบ่งกลุ่มออกเป็น กลุ่มระยะเวลาดำรงตำแหน่งมากและกลุ่มระยะเวลาดำรงตำแหน่งน้อย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) เป็นเกณฑ์

ซึ่งรายละเอียดในแต่ละประเด็นนั้นปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างอายุ กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ผลการวิจัยพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -1.01 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางแจกแจงความถี่ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ที่ df 120 ค่า t จากตารางมีค่าเท่ากับ 1.98 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าค่า t ที่คำนวณได้ แสดงให้เห็นว่าสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มอายุน้อยไม่มีความแตกต่างในเรื่องของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ เมื่อเปรียบเทียบกับสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มอายุมาก ซึ่งเป็นการไม่ยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาตามประเด็นย่อยของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ด้านต่างๆ ระหว่างอายุกับทุกประเด็น ปรากฏว่าไม่มีประเด็นใดที่จะมีค่า t ต่ำกว่าค่าที่เปิดได้จากตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตามตาราง 14

2. ความแตกต่างระหว่างสถานภาพการสมรส กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ผลการวิจัยพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.97 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางแจกแจงความถี่ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ที่ df 120 ค่า t จากตารางมีค่าเท่ากับ 1.98 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าค่า t ที่คำนวณได้ แสดงให้เห็นว่าสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มสถานภาพโสดไม่มีความแตกต่างในเรื่องของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์เมื่อเปรียบเทียบกับสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มสถานภาพสมรส ซึ่งเป็นการไม่ยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาตามประเด็นย่อยของความพึงพอใจในงานส่งเสริมด้านต่างๆ ระหว่างสถานภาพกับทุกประเด็น ปรากฏว่าไม่มีประเด็นใดที่จะมีค่า t ต่ำกว่าค่าที่เปิดได้จากตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตามตาราง 15

3. ความแตกต่างระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ผลการวิจัยพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.97 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางแจกแจงความถี่ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ที่ df 120 ค่า t จากตารางมีค่าเท่ากับ 1.98 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าค่า t ที่คำนวณได้ แสดงให้เห็นว่าสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ไม่มีความแตกต่างในเรื่องของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์เมื่อเปรียบเทียบกับสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ซึ่งเป็นการไม่ยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาตามประเด็นย่อยของความพึงพอใจในงานส่งเสริมด้านต่างๆ ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับทุกประเด็น ปรากฏว่าไม่มีประเด็นใดที่จะมีค่า t ต่ำกว่าค่าที่เปิดได้จากตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตามตาราง 16

ตาราง 14 แสดงอายุของสัตว์แพทย์อำเภอที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	อายุ	ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ	t
1. สำรวจข้อมูลเลี้ยงสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า	น้อย	3.26	- 0.68
	มาก	3.35	
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	น้อย	2.73	- 0.92
	มาก	2.89	
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	น้อย	3.46	- 0.93
	มาก	3.59	
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	น้อย	3.76	0.53
	มาก	3.69	
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	น้อย	2.97	- 1.10
	มาก	3.13	
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	น้อย	3.10	- 0.99
	มาก	3.24	
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ	น้อย	2.93	0.25
	มาก	2.89	
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	น้อย	3.08	- 0.50
	มาก	3.15	
9. การส่งเสริมการตลาด	น้อย	1.55	- 0.92
	มาก	1.78	
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	น้อย	2.37	- 1.82
	มาก	2.73	
รวม	น้อย	2.92	1.01
	มาก	3.04	

ตาราง 15 แสดงสถานภาพของสัตว์แพทย์อำเภอที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	สถานภาพ	ค่าเฉลี่ยของ ความพึงพอใจ	t
1. สสำรวจข้อมูลเลี้ยงสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและ ไม่เป็นการค้า	โสด	3.38	0.67
	สมรส	3.28	
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	โสด	3.00	1.33
	สมรส	2.74	
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	โสด	3.58	0.54
	สมรส	3.50	
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	โสด	3.80	0.71
	สมรส	3.70	
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	โสด	3.11	0.54
	สมรส	3.02	
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	โสด	3.16	-0.09
	สมรส	3.17	
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสานกับหน่วย งานอื่น ๆ	โสด	2.99	0.56
	สมรส	2.88	
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	โสด	3.15	0.35
	สมรส	3.10	
9. การส่งเสริมการตลาด	โสด	1.86	0.97
	สมรส	1.59	
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	โสด	1.34	0.10
	สมรส	0.96	
รวม	โสด	0.78	0.97
	สมรส	0.62	

ตาราง 16 แสดงสมาชิกในครอบครัวของสัตว์แพทย์อำเภอที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	สมาชิกในครอบครัว	ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ	t
1. สำรวจข้อมูลเลี้ยงสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า	น้อย	0.78	- 0.12
	มาก	0.64	
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	น้อย	0.95	0.60
	มาก	1.03	
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	น้อย	0.74	0.36
	มาก	0.78	
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	น้อย	3.73	0.16
	มาก	3.71	
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	น้อย	3.10	1.33
	มาก	2.87	
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	น้อย	3.18	0.26
	มาก	3.14	
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ	น้อย	2.98	1.34
	มาก	2.69	
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	น้อย	3.07	- 0.95
	มาก	3.24	
9. การส่งเสริมการตลาด	น้อย	1.75	1.26
	มาก	1.38	
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	น้อย	2.67	2.41
	มาก	2.12	
รวม	น้อย	3.01	0.97
	มาก	2.87	

4. ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ผลการวิจัยพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -0.08 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางแจกแจงความถี่ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ที่ df 120 ค่า t จากตารางมีค่าเท่ากับ 1.98 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าค่า t ที่คำนวณได้ แสดงให้เห็นว่าสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ไม่มีความแตกต่างในเรื่องของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์เมื่อเปรียบเทียบกับสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มระดับที่มีการศึกษาปริญญาตรี ซึ่งเป็นการ

ตามประเด็นย่อยของความพึงพอใจในงานส่งเสริมด้านต่างๆ ระหว่างเงินเดือนกับทุกประเด็น ปรากฏว่าไม่มีประเด็นใดที่มีค่า t ต่ำกว่าค่าที่เปิดได้จากตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตามตาราง 21

ตาราง 17 แสดงระดับการศึกษาของสัตวแพทย์อำเภอที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ	t
1. สสำรวจข้อมูลเลี้ยงสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า	ต่ำ	3.28	-0.45
	สูง	3.33	.
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	ต่ำ	2.80	-0.08
	สูง	2.82	.
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	ต่ำ	3.46	-0.84
	สูง	3.58	.
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	ต่ำ	3.73	-0.04
	สูง	3.07	.
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	ต่ำ	3.03	0.28
	สูง	3.12	.
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	ต่ำ	3.22	-0.72
	สูง	2.83	.
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ	ต่ำ	2.99	-0.89
	สูง	3.10	.
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	ต่ำ	3.12	-0.13
	สูง	1.76	.
9. การส่งเสริมการตลาด	ต่ำ	1.57	0.77
	สูง	2.62	.
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	ต่ำ	2.47	0.76
	สูง	.	.
รวม	ต่ำ	2.98	-0.08
	สูง	2.99	.

ตาราง 18 แสดงระยะเวลาในการทำงานของสัตวแพทย์อำเภอที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	ระยะเวลาในการทำงาน	ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ	t
1. สสำรวจข้อมูลเลี้ยงสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า	น้อย	3.29	- 0.27
	มาก	3.12	
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	น้อย	2.95	0.02
	มาก	2.73	
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	น้อย	3.46	- 0.19
	มาก	3.55	
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	น้อย	3.71	- 0.51
	มาก	3.74	
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	น้อย	3.09	0.75
	มาก	3.02	
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	น้อย	3.20	0.08
	มาก	3.15	
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ	น้อย	3.10	0.75
	มาก	2.81	
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	น้อย	3.18	1.30
	มาก	3.07	
9. การส่งเสริมการตลาด	น้อย	2.15	1.39
	มาก	1.39	
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	น้อย	2.51	- 0.16
	มาก	2.56	
รวม	น้อย	3.07	0.42
	มาก	2.94	

ตาราง 19 แสดงระดับตำแหน่งของสัตวแพทย์อำเภอที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	ระดับตำแหน่ง	ค่าเฉลี่ยของ ความพึงพอใจ	t
1. สำรวจข้อมูลเลี้ยงสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและ ไม่เป็นการค้า	สูง	3.33	0.52
	ต่ำ	3.25	
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	สูง	2.83	0.36
	ต่ำ	2.76	
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	สูง	3.54	0.34
	ต่ำ	3.49	
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	สูง	3.76	0.74
	ต่ำ	3.66	
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	สูง	3.07	0.35
	ต่ำ	3.01	
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	สูง	3.20	0.61
	ต่ำ	3.10	
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสาน กับหน่วยงานอื่น ๆ	สูง	2.97	0.87
	ต่ำ	2.80	
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	สูง	3.00	1.09
	ต่ำ	1.62	
9. การส่งเสริมการตลาด	สูง	1.76	- 0.51
	ต่ำ	2.51	
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	สูง	3.00	- 0.51
	ต่ำ	2.94	
รวม	สูง	3.00	0.42
	ต่ำ	2.94	

ตาราง 20 แสดงตำบลที่รับผิดชอบของสัตวแพทย์อำเภอที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	ตำบลที่รับผิดชอบ	ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ	t
1. สสำรวจข้อมูลเลี้ยงสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า	น้อย	3.27	- 0.27
	มาก	3.38	
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	น้อย	2.75	- 1.01
	มาก	2.94	
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	น้อย	3.43	- 1.85
	มาก	3.70	
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	น้อย	3.66	- 1.52
	มาก	3.87	
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	น้อย	2.98	- 1.29
	มาก	3.19	
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	น้อย	3.15	- 0.49
	มาก	3.22	
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ	น้อย	2.91	- 0.01
	มาก	2.91	
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	น้อย	3.08	- 0.70
	มาก	3.18	
9. การส่งเสริมการตลาด	น้อย	1.65	- 0.17
	มาก	1.70	
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	น้อย	2.57	0.30
	มาก	2.50	
รวม	น้อย	2.94	- 0.87
	มาก	3.06	

ตาราง 21 แสดงเงินเดือนของสัตวแพทย์อำเภอที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	เงินเดือน	ค่าเฉลี่ยของ ความพึงพอใจ	t
1. สสำรวจข้อมูลเลี้ยงสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและ ไม่เป็นการค้า	น้อย	3.32	0.17
	มาก	3.30	
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	น้อย	2.81	0.01
	มาก	2.81	
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	น้อย	3.49	-0.36
	มาก	3.54	
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	น้อย	3.74	0.17
	มาก	3.72	
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	น้อย	3.01	-0.51
	มาก	3.08	
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	น้อย	3.12	-0.69
	มาก	3.21	
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสาน กับหน่วยงานอื่น ๆ	น้อย	2.95	0.40
	มาก	2.88	
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	น้อย	3.11	-0.06
	มาก	3.11	
9. การส่งเสริมการตลาด	น้อย	1.67	0.03
	มาก	1.66	
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	น้อย	2.42	-1.15
	มาก	2.65	
รวม	น้อย	2.96	-0.27
	มาก	3.00	

9. ความแตกต่างระหว่างการได้รับความดีความชอบกรณีพิเศษ กับความพึงพอใจในงาน ส่งเสริมปศุสัตว์

ผลการวิจัยพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -0.39 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางแจกแจงความ
ถี่ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ที่ df 120 ค่า t จากตารางมีค่าเท่ากับ 1.98 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าค่า t ที่คำนวณได้ แสดง
ให้เห็นว่าสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มผู้ที่ได้ 2 ชั้น ไม่มีความแตกต่างในเรื่องของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์
เมื่อเปรียบเทียบกับสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มผู้ที่ไม่เคยได้ 2 ชั้น ซึ่งเป็นการไม่ยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาตาม

ประเด็นย่อยของความพึงพอใจในงานส่งเสริมด้านต่างๆ ระบุว่าได้รับความดีความชอบกรณีพิเศษกับทุกประเด็น ปรากฏว่าไม่มีประเด็นใดที่มีค่า t ต่ำกว่าค่าที่เปิดได้จากตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตามตาราง 22

ตาราง 22 แสดงการได้รับความดีความชอบกรณีพิเศษของสัตวแพทย์อำเภอที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	ความดีความชอบกรณีพิเศษ	ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ	t
1. สสำรวจข้อมูลเลี้ยงสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า	น้อย	3.27	- 0.79
	มาก	3.40	
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	น้อย	2.82	0.15
	มาก	2.79	
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	น้อย	3.44	- 1.89
	มาก	3.74	
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	น้อย	3.66	- 1.88
	มาก	- 3.94	
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	น้อย	- 3.03	- 0.45
	มาก	3.10	
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	น้อย	3.18	0.23*
	มาก	3.14	
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ	น้อย	2.95	0.69
	มาก	2.80	
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	น้อย	3.11	0.13*
	มาก	3.10	
9. การส่งเสริมการตลาด	น้อย	1.66	0.01
	มาก	1.66	
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	น้อย	2.54	- 0.11
	มาก	2.56	
รวม	น้อย	2.97	- 0.32
	มาก	3.02	

10. ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ผลการวิจัยพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.96 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางแจกแจงความถี่ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ที่ df 120 ค่า t จากตารางมีค่าเท่ากับ 1.98 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าค่า t ที่คำนวณได้ แสดงให้เห็นว่าสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่มาก ไม่มีความแตกต่างในเรื่องของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์เมื่อเปรียบเทียบกับสัตวแพทย์อำเภอกลุ่มระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่น้อย ซึ่งเป็นการไม่ยอมรับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาตามประเด็นย่อยของความพึงพอใจระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่กับทุกประเด็น ปรากฏว่าไม่มีประเด็นใดที่มีค่า t ต่ำกว่าค่าที่เปิดได้จากตาราง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตามตาราง 23

จากการวิจัย ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 : สัตวแพทย์อำเภอในภาคเหนือตอนบนที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลทางเศรษฐกิจและสังคมที่ต่างกันในเรื่อง อายุ สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ระดับตำแหน่ง ความดีความชอบกรณีพิเศษ เงินเดือน การฝึกอบรม และจำนวนตำบลที่รับผิดชอบ จะมีความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ที่ต่างกัน

พบว่า โดยภาพรวมลักษณะส่วนบุคคลของสัตวแพทย์อำเภอกับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ที่แตกต่างกันในประเด็นต่างๆ มีความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ไม่แตกต่างกัน ตามตาราง 24

ตาราง 23 แสดงระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของสัตวแพทย์อำเภอที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

ความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์	ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ	t
1. สํารวจข้อมูลเลี้ยงสัตว์ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า	น้อย	3.67	1.07
	มาก	3.21	
2. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	น้อย	2.77	1.85
	มาก	2.83	
3. การปรับปรุงอาหารและพืชอาหารสัตว์	น้อย	3.51	0.40
	มาก	3.54	
4. การพัฒนาสุขภาพสัตว์	น้อย	3.73	0.53
	มาก	3.73	
5. การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	น้อย	3.09	2.11
	มาก	2.98	
6. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	น้อย	3.15	0.78
	มาก	3.20	
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยการประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ	น้อย	2.88	1.22
	มาก	2.97	
8. การส่งเสริมโครงการต่างๆ	น้อย	3.10	1.35
	มาก	3.13	
9. การส่งเสริมการตลาด	น้อย	1.76	3.38
	มาก	1.51	
10. เครื่องมือสนับสนุนการทำงาน	น้อย	2.61	0.95
	มาก	2.45	
รวม	น้อย	3.00	1.96
	มาก	2.95	

ตาราง 24 ลักษณะส่วนบุคคลของสัตวแพทย์อำเภอที่มีความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์

บุคลิกลักษณะทางสังคม	ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ	t
1. อายุ		
น้อย (23 - 31)	2.92	- 1.01
มาก (32 - 48)	3.04	
2. สถานภาพการสมรส		
โสด	3.06	0.80
สมรส	2.95	
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.98	- 0.08
ปริญญาตรีขึ้นไป	2.99	
4. จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
น้อย (1 - 3)	3.01	0.97
มาก (4 - 6)	2.87	
5. ระยะเวลาในการทำงาน		
น้อย (1 - 20)	3.07	1.02
มาก (21 - 23)	2.94	
6. ระดับตำแหน่ง		
ต่ำ (2 - 4)	3.00	0.42
สูง (5 - 6)	2.95	
7. การได้รับความดีความชอบกรณีพิเศษ		
ไม่เคยได้รับ 2 ชั้น	2.97	0.42
เคยได้รับมาก	3.02	
8. เงินเดือน		
น้อย (4,510 - 7,688)	2.96	- 0.27
มาก (7,689 - 11,980)	3.00	
9. ตำบลที่รับผิดชอบในการทำงาน		
น้อย (0 - 7)	2.94	- 0.87
มาก (8 - 17)	3.06	
10. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง		
น้อย (1 - 8)	2.94	- 0.39
มาก (9 - 23)	3.06	

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน และความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจการทำงานในเรื่อง การได้รับการยอมรับ ความก้าวหน้าในการทำงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน นโยบายและการบริหาร ความรับผิดชอบในหน้าที่ ความสำเร็จ และลักษณะของงาน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient Correlation) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในด้านต่างๆ ได้แก่ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ นโยบายและการบริหาร ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ความรับผิดชอบในหน้าที่ การนิเทศก์งาน และการได้รับการยอมรับ การวิเคราะห์ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งมีรายละเอียดตามประเด็นต่างๆปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของงานที่ปฏิบัติ กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์โดยภาพรวม

จากการศึกษาปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.27 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรลักษณะของงานที่ปฏิบัติเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อนำมาพิจารณาแยกเป็นประเด็นของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอทั้ง 7 ประเด็นแล้ว พบว่า ในประเด็นลักษณะของงานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับ ประเด็นการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร , การถ่ายทอดเทคโนโลยี , การประสานงานกับหน่วยงานอื่น , การส่งเสริมโครงการต่างๆ และเครื่องมือสนับสนุนการทำงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.21 , 0.21 , 0.22 , 0.26 และ 0.25 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนการสำรวจข้อมูลสัตว์ , การปรับปรุงอาหารสัตว์ , การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ , การพัฒนาสุขภาพสัตว์ และการส่งเสริมการตลาด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.20 , 0.13 , 0.20 , 0.20 และ 0.12 ตามลำดับ แต่จากการทดสอบทางนัยสำคัญ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตามตาราง 25

2. ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายและการบริหาร กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์โดยภาพรวม

จากการศึกษาปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.26 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรนโยบายและการบริหารเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อนำมาพิจารณาแยกเป็นประเด็นของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอทั้ง 7 ประเด็นแล้ว พบว่า นโยบายและการบริหารมีความสัมพันธ์กับเครื่องมือสนับสนุนในระดับปานกลาง โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ 0.37 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และมีความสัมพันธ์กับการทำงานการส่งเสริมโครงการต่างๆ ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ 0.22 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และนโยบายและการบริหารแทบไม่มีความสัมพันธ์กับการสำรวจข้อมูลสัตว์, การปรับปรุงพันธุ์สัตว์, การปรับปรุงอาหารสัตว์, การพัฒนาสุขภาพสัตว์, การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร, การถ่ายทอดเทคโนโลยี, การประสานงานกับหน่วยงานอื่น และ การส่งเสริมการตลาด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.23, 0.13, 0.015, 0.15, 0.18, 0.18, 0.13 และ 0.16 ตามตาราง 25

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์โดยภาพรวม

จากการศึกษาปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.12 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

เมื่อนำมาพิจารณาแยกเป็นประเด็นของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอทั้ง 7 ประเด็นแล้ว พบว่า ตัวแปรความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เครื่องมือสนับสนุนในการทำงานในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.30 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานแทบไม่มีความสัมพันธ์กับการสำรวจข้อมูลสัตว์, การปรับปรุงพันธุ์สัตว์, การปรับปรุงอาหารสัตว์, การพัฒนาสุขภาพสัตว์, การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร, การถ่ายทอดเทคโนโลยี, การประสานงานกับหน่วยงานอื่น, การส่งเสริมโครงการต่างๆ และ การส่งเสริมการตลาด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.13, 0.09, 0.01, 0.00, 0.06, 0.12, 0.06 และ 0.01ตามตาราง 25

4. ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์โดยภาพรวม

จากการศึกษาปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.04 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

เมื่อนำมาพิจารณาแยกเป็นประเด็นของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอทั้ง 7 ประเด็นแล้ว พบว่า ตัวแปรผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการสำรวจข้อมูลสัตว์, การปรับปรุงพันธุ์สัตว์, การปรับปรุงอาหารสัตว์, การพัฒนาสุขภาพสัตว์, การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร, การถ่ายทอดเทคโนโลยี, การประสานงานกับหน่วยงานอื่น, การส่งเสริมโครงการต่างๆ, การส่งเสริมการตลาดและเครื่องมือสนับสนุนในการทำงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.13, 0.02, 0.03, 0.07, 0.06, 0.07, -0.08, -0.01, -0.20 และ 0.06 ตามตาราง 25

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบในหน้าที่ กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์โดยภาพรวม

จากการศึกษาปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.25 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรลักษณะความรับผิดชอบในหน้าที่เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบนอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อนำมาพิจารณาแยกเป็นประเด็นของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอทั้ง 7 ประเด็นแล้ว พบว่า ลักษณะของงานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.24 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีความสัมพันธ์กับเครื่องมือสนับสนุนการทำงานในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.27 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และลักษณะของงานที่ปฏิบัติแทบไม่มีความสัมพันธ์กับ การสำรวจข้อมูลสัตว์, การปรับปรุงพันธุ์อาหารสัตว์, การพัฒนาสุขภาพสัตว์; การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร, การถ่ายทอดเทคโนโลยี, การประสานงานกับหน่วยงานอื่น, การส่งเสริมโครงการต่างๆ และการส่งเสริมการตลาด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.19, 0.17, 0.20, 0.22, 0.22, 0.18, 0.18, 0.18 และ 0.04 ตามลำดับ ตามตาราง 25

6. ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศก์งานของผู้บังคับบัญชา กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์โดยภาพรวม

จากการศึกษาปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.11 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรการนิเทศก์งานของผู้บังคับบัญชาเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

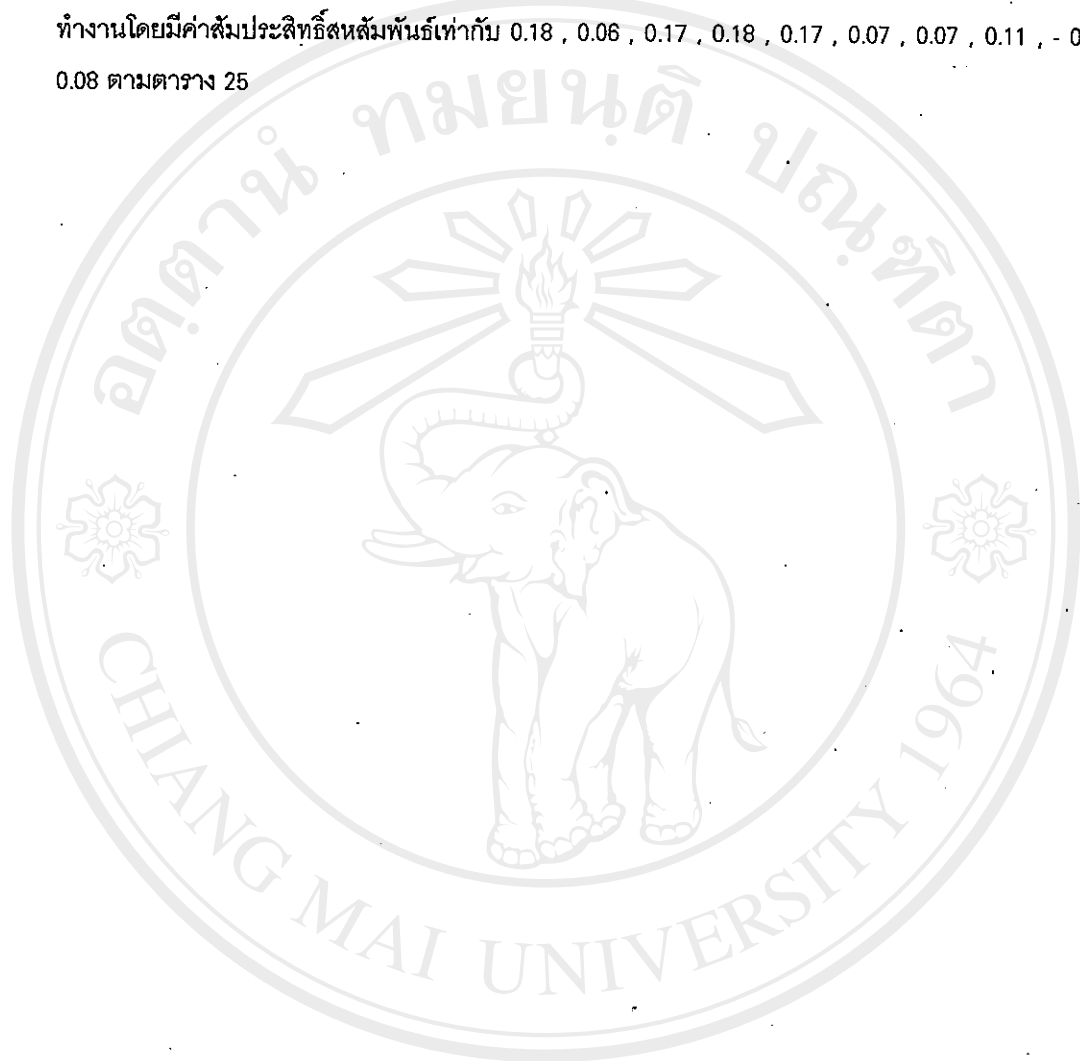
เมื่อนำมาพิจารณาแยกเป็นประเด็นของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอทั้ง 7 ประเด็นแล้ว พบว่า ตัวแปรการนิเทศก์งานของผู้บังคับบัญชา ไม่มีความสัมพันธ์กับ การสำรวจข้อมูลสัตว์, การปรับปรุงพันธุ์สัตว์, การปรับปรุงอาหารสัตว์, การพัฒนาสุขภาพสัตว์, การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร, การถ่ายทอดเทคโนโลยี, การประสานงานกับหน่วยงานอื่น, การส่งเสริมโครงการต่างๆ, การส่งเสริมการตลาดและเครื่องมือสนับสนุนในการทำงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่า 0.16, 0.12, 0.07, 0.15, 0.08, 0.09, 0.09, 0.04, - 0.11 และ 0.17 ตามตาราง 25

7. ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการยอมรับ กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์โดยภาพรวม

จากการศึกษาปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.15 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรได้รับการยอมรับเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอในเขตภาคเหนือตอนบน

เมื่อนำมาพิจารณาแยกเป็นประเด็นของความพึงพอใจในงานส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอทั้ง 7 ประเด็นแล้ว พบว่า ตัวแปรได้รับการยอมรับแทบไม่มีความสัมพันธ์กับ การสำรวจข้อมูลสัตว์, การปรับปรุง

พันธ์สัตว์, การปรับปรุงอาหารสัตว์, การพัฒนาสุขภาพสัตว์, การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร, การถ่ายทอดเทคโนโลยี, การประสานงานกับหน่วยงานอื่น, การส่งเสริมโครงการต่างๆ, การส่งเสริมการตลาด และเครื่องมือสนับสนุนการทำงานโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.18, 0.06, 0.17, 0.18, 0.17, 0.07, 0.07, 0.11, - 0.04 และ 0.08 ตามตาราง 25

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานส่งเสริมผลิตภัณฑ์และความพึงพอใจในงานส่งเสริมผลิตภัณฑ์

แรงจูงใจ	ความพึงพอใจในการส่งเสริมงานปศุสัตว์											
	การสำรวจข้อมูลสัตว์	การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	การปรับปรุงอาหารสัตว์	การพัฒนาสุขภาพสัตว์	การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร	การถ่ายทอดเทคโนโลยี	การประสานงานกับหน่วยงานอื่น	การส่งเสริมโครงการต่างๆ	การส่งเสริมการตลาด	การส่งเสริมสนับสนุนการทำงาน	เครื่องมือ	รวม
1. ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ	0.20	0.13	0.20	0.20	0.21*	0.21*	0.22*	0.26*	0.12	0.25*	0.27*	0.27*
2. นโยบายและการบริหาร	0.23	0.16	0.15	0.15	0.18	0.21	0.13	0.22*	0.16	0.37**	0.26*	0.26*
3. ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน	0.13	0.09	0.01	0.00	0.06	0.13	0.12	0.06	0.01	0.30**	0.12	0.12
4. ความสัมพันธ์	0.13	0.02	0.03	0.07	0.06	0.07	-0.08	-0.01	-0.20	0.06	0.04	0.04
5. ความรับผิดชอบในหน้าที่	0.19	0.24*	0.17	0.20	0.22	0.22	0.18	0.18	0.04	0.27*	0.25*	0.25*
6. การนิเทศก์งาน	0.16	0.12	0.07	0.15	0.08	0.09	0.09	0.04	-0.11	0.17	0.11	0.11
7. การได้รับการยอมรับ	0.18	0.06	0.17	0.18	0.17	0.07	0.07	0.11	-0.04	0.08	0.15	0.15

* - มีความสัมพันธ์ต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

** - มีความสัมพันธ์ปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาด้านนโยบายในการทำงาน

ปัญหาด้านนโยบายในการทำงานของสัตวแพทย์อำเภอ นั้น พบว่า สัตวแพทย์อำเภอมีปัญหาในด้านความไม่แน่นอนของนโยบายที่ปฏิบัติ และการทำงานไม่สามารถตรงตามนโยบายที่วางไว้ แต่สัตวแพทย์อำเภอก็ไม่ได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา

ปัญหาด้านสวัสดิการ อัตราค่าจ้าง อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน

ปัญหาด้านสวัสดิการ อัตราค่าจ้าง อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของสัตวแพทย์อำเภอ นั้น พบว่า สัตวแพทย์อำเภอมีปัญหา ดังนี้

1. ขาดแคลนสวัสดิการด้านที่พักอาศัย เช่น ค่าเช่าบ้าน
2. มีอัตราค่าจ้างปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับงานที่ปฏิบัติ
3. ค่าสวัสดิการที่หน่วยงานมีให้ไม่เพียงพอเมื่อสัตวแพทย์ต้องออกปฏิบัติงานในท้องที่ห่างไกล
4. ไม่สามารถเบิกจ่ายค่าเชื้อเพลิง ยานพาหนะ สัตวแพทย์อำเภอจะต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด
5. วัสดุ อุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ ไม่มีคุณภาพดีพอและไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

สัตวแพทย์อำเภอได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้

1. เพิ่มงบประมาณในส่วนของสวัสดิการค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่ายานพาหนะ ค่าเช่าบ้าน เป็นต้น
2. เพิ่มอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่
3. ปรับปรุงด้านวัสดุอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ให้มีความเพียงพอและทันสมัยมากขึ้น

ปัญหาด้านการนิเทศงาน

ปัญหาด้านการนิเทศงานของสัตวแพทย์อำเภอ นั้น พบว่า ผู้บังคับบัญชาไม่ค่อยมีการนิเทศงานเท่าที่ควร ซึ่งสัตวแพทย์อำเภอได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาว่า ทางหน่วยงานที่บังคับบัญชาควรให้มีการนิเทศงานให้มากขึ้น

ปัญหาด้านการส่งเสริมปศุสัตว์

ปัญหาด้านการส่งเสริมปศุสัตว์ของสัตวแพทย์อำเภอ นั้น พบว่า มีปัญหาดังนี้

1. ขาดแคลนสื่อในการส่งเสริมปศุสัตว์
2. ขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญในงานที่จะต้องทำการส่งเสริม
3. ขาดแคลนอัตราค่าจ้างในการปฏิบัติงาน
4. เกษตรกรมีความรู้ที่น้อย และไม่ค่อยยอมรับวิทยาการที่นำเข้าไปส่งเสริม

สัตวแพทย์อำเภอได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ควรมีการเพิ่มงบประมาณด้านสื่อเพื่อการส่งเสริมให้มีมากขึ้น และมีผู้เชี่ยวชาญได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved